

Crkva sveta uvek ponavlja reč Gospodnju: »Mir svoj ostavljam, mir svoj dajem vam.«

Treća je posvedočena istina o slavi Božjoj.

Kao što sva priroda čeka jutro, kada će se pojaviti sunce da obasja sve, da oživotvori, zagreje i obraduje, tako se i u crkvi svetoj stalno potvrđuje slava Božja. Na pitanje zašto živimo na zemlji, odgovor je: Živimo i radi proslavljanja Boga i doživljaja slave Njegove. »Divan je Bog u svetima svojim« — govoreno je još u Starom zavetu. U Novom zavetu je još divniji Gospod i anđeli objaviše dolazak njegov pesmom: »Slava Bogu na visini« (Lk 2,64).

Jevanđelski rečeno ove tri istine su prolog u istoriji svakog hrama. Zato, propoved o volji Božjoj je blaženstvo za ljude; propoved o miru Božjem je blaženstvo za ljude; propoved o slavi Božjoj je blaženstvo za ljude, pa je i podizanje hrama sv. ap. Petru također blaženstvo za ljude.

Bože daj da u novopodignutom hramu uskoro, uzdignutih ruku ka Gospodu možete reći: »Velik si, Gospode, i čudna su djela Tvoja« — u horu sa Visokopreuzvišenom Gospodom nadbiskupima i biskupima, vašim sveštenstvom i vernicima, Preuzvišeni G. Nadbiskepe.

Episkop dalmatinski Nikolaj

NA ČVRSTOJ KAMENOJ STIJENI

(U povodu postavljanja temeljnog kamena crkve sv. Petra u Splitu)

S. Marija od Presvetog Srca

Na čvrstoj kamenoj stijeni opet ćeš sazdana biti,
Ti, crkvo — Vječnosti hrame, sanjana ljepoto moja,
U svojoj nutрини Sunce — ŽIVOT ćeš besmrtni kriti...
O već je sada u meni sva duša prisutna tvoja!

Tvoj temelj jedini Krist je, što zdanje čitavo nosi:
S Njim ćemo živjeti vječno, nećemo vidjeti Smrti,
Za spas naš Njegovo Srce božanske milosti prosi;
Dok jedno biće smo s Njime, Pakao neće nas strti!

A simbol temelja — Krista, *vidljivi stanac je kamen,*
Što dio onog je hrama, gdje kraljem Zvonimir posta,
A on je povijesti naše besmrtni svjedok i znamen...
Hrvata veliki kralju, što Ti od kraljevstva osta?!

Zar posvud rasap je — groblje, zar više života nema...?
Al ime i slavu preda ne može nitko da zбриše...!
Gle, Bog tvoj, Spasitelj divni, još ljepšu ljubav ti sprema...
U tvojim zidinam bijelim *s r c e H r v a t a* diše.

I opet *B i s k u p a č v r s t o g* sustolna crkva se diže,
A s njom se povijest sva naša na život ponovno būdi;
I opet s narodom brojnim Zvonimir dolazi bliže...
Djevica Bijela sa Čedom..., dok zora istokom rudi.

... Bit ćeš plod ljubavi moje, mojih agonija dugih,
Zalita žrtvenom krvlju, i mojim suzama mīta...
U tebi sam će Krist sjati umjesto bogova drugih;
U tebi naroda moga sva povijest — prošlost je svita.

O bit ćeš simbol Slobode, za koju mrijeti smo znali,
Zbog koje u teškom boju srca nam klonula nisu,
Zbog koje svojim smo tijelom na branik krvavi stali,
U svojoj samrtnoj boli uzdižuć poglede k Visu.

I bit ćeš *Hrvata duša i naše povijesti mati:*
O, tko ti stradanja, jade i patnje sagledat može!?
I s tobom — Žalosnom Majkom, uz Njegov križ ćemo stati...
Slobodu, mir nam udijeli i ljubav, svemoćni Bože!

MIHAEL neka nas brani i k vječnom dovodi Sjaju,
Da nas ne skrši i zatre dušmanin pakleni, kleti,
Da više rod nam ne luta, ne pati u tuđem kraju,
Jer *ovo tlo je Hrvata,* a mi smo narod Tvoj sveti!